

מ"ת 13911/11/19 - נור עבדין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 13911-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המבקש נור עבדין (משיב 2)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בגדרה עתר המבקש להורות על המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני, לאחר שהציע מערך פיקוח אנושי שנבחן בדיון מיום 29.3.20.

תמצית השתלשלות ההליכים

2. נגד המבקש וארבעת שותפיו, הוגש ביום 6.11.19 כתב אישום המייחס להם מעורבות בהתפרצויות לבתי עסק וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיפים 407(ב) יחד עם 29 וכן לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. בין הצדדים נתגלעה מחלוקת בסוגיית הראיות לכאורה, ובהחלטה מפורטת מיום 8.12.19 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה טובות להוכחת האישום הראשון וכן מצאתי קיומה של חולשה ראיתית באישום השני (האישום השלישי אינו מיוחס למבקש).

4. הדיון נדחה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן לשם בחינת עוצמת עילת המעצר וחלופת המעצר בנוגע למבקש ושותפיו.

5. תסקיר מפורט מאת שירות המבחן מיום 31.12.19 עמד על הסיכון הנשקף מהמבקש וכן על העדר מערך פיקוח ראוי, והמליץ על מעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

6. לאור האמור לעיל הסכים המבקש למעצרו ביום 28.1.20 תוך שנשמרה זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר ולהציע חלופות מעצר אחרת.

7. משהוגשה לאחרונה הבקשה דעסקינן התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים וליתן דעתו על החלופה המוצעת ועל האפשרות למעצר המבקש באיזוק אלקטרוני.

8. ואולם, במספר הזדמנויות בהן נדחו הדיונים הוגשו הודעות מטעם שירות המבחן כי לא עלה בידו להגיש תסקיר משלים, אם בשל כך שלא נמצא מתורגמן לשפה הערבית בהזדמנות אחת (הודעת שירות המבחן מיום 10.2.20), ואם משום שהמפקחים המוצעים לא התייצבו לפגישות שנקבעו עמם (הודעת שירות המבחן מיום 15.3.20). לבסוף הודיע שירות המבחן כי נוכח מצב החירום והעדר כוח אדם לא יוגש תסקיר משלים עד להודעה חדשה (הודעות שירות המבחן מיום 23.3.20).

כאן המקום לומר שירות מבחן הדגיש כי המפקחים המוצעים הוזמנו לשירות המבחן שלוש פעמים ולא התייצבו לאף אחת מן הפגישות. עוד ציין השירות כי התרשם שקיים קושי מצד המפקחים המוצעים בקבלת אחריות כלפי המבקש, ואכן הדבר אומר דרשני.

9. אשר לשותפיו של המבקש:

לאחר שנשמעו טענות הצדדים הורתי על מעצרו עד תום ההליכים של משיב 1, שהוא בעל עבר מכביד והתקבל בעניינו תסקיר שלילי; על מעצרו באיזוק אלקטרוני של משיב 3 שהוא בעל עבר מכביד והתקבל בעניינו תסקיר שהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר בית. וכן הורתי על מעצרו של משיבים 4 ו- 5 באיזוק אלקטרוני בהיותם נעדרים עבר פלילי ובהמשך לתסקירים חוביים שהוגשו בעניינם.

עוד יצוין כי בקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצרו של משיב 1 נדונה לפניי לאחרונה ונדחתה, וערר שהוגש נדחה אף הוא (עמ"ת 43382-03-20 **אבו כף נ' מדינת ישראל** (26.3.20)). בקשה לעיון חוזר לביטול המעצר באיזוק ושחרורו למעצר בית שהוגשה על-ידי משיב 3 נדחתה על-ידי ביום 29.3.20. ערר שהוגש על החלטה זו טרם נדון.

10. בדיון שהתקיים ביום 29.3.20 עתרו ב"כ המבקש, עו"ד ליאור ששון ועו"ד רפאל ציק להמשך מעצר המבקש באיזוק אלקטרוני, לאחר שהמפקחים המוצעים נחקרו לפניי. נטען כי מערך הפיקוח המוצע בצירוף איזוק אלקטרוני די בו ליתן את המענה הדרוש להפגת הסיכון מהמבקש באופן הולם; כי חלוף הזמן מאז נעצר המבקש ביום 19.10.19 נתן בו אותותיו ויש בו להפחית את הסיכון ממנו; כי התיק העיקרי נדחה ובשלב זה טרם נקבעו מועדי הוכחות, לפיכך הצפי לסיום התיק עלול להימשך זמן רב, וכן ניטען כי עקב מגפת הקורונה והסיכון הנשקף לעצורים בבית המעצר יש לבכר את שחרור המבקש ממעצר, ולו מטעם זה.

11. ב"כ המשיבה, עו"ד יורי קורנברג, הפנה למיהות העושה והסיכון המשמעותי הנשקף ממנו כעולה מתסקיר שירות המבחן ורישומי הפלילי ועתר להותיר את החלטת המעצר על כנה.

דיון והכרעה

12. השאלה המרכזית הנשאלת בענייננו היא האם מעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוח אנושי המוצע מפחית את הסיכון הנשקף מהמבקש במידה מניחה את הדעת.

13. נזכיר כי האישום הראשון, הוא המרכזי וכבד המשקל נגד המבקש, מייחס לו ביצוע עבירת התפרצות לבית עסק, בצוותא עם שותפיו תוך הצטיידות בכלים שונים לביצוע ההתפרצות, לרבות, טלפונים "מבצעיים" ומשאית להובלת הרכוש הגנוב; תיאום מקום התכנסות בו השתמשו המבקש ושותפיו קודם להתפרצות ולאחריה ובה הוסתרו כלי פריצה. במהלך ההתפרצות שבוצעה מספר שעות נגרם נזק רב לבית העסק שנפרץ וניגנב רכוש בשווי כולל של 320,000 ₪.

המבקש ושותפיו נתפסו לאחר פעילות מורכבת וסמויה של משטרת ישראל. ניתן לשער כי אלמלא כן קרוב לוודאי שהמבקש ושותפיו היו חומקים מידי רשויות אכיפת החוק ועימם השלל הרב מביצוע ההתפרצות.

14. בנוגע לאישום השני נקבעה חולשה ראייתית, לצד קיומן של ראיות מבוססות יותר בנוגע למבקש. על-פי אישום זה בוצעה התפרצות לבית עסק על-ידי המבקש יחד עם המשיבים, ואולם בשל הגעת כוחות שיטור למקום לא נגנב דבר. מחמת קיומו של קושי ראייתי מצאתי ליחס לאישום זה משקל מועט באופן יחסי, הגם שהראיות נגד המבקש מבוססות יותר.

15. בנוגע למיהות העושה:

המבקש רווק בן 37 ולחובתו 10 הרשעות קודמות משנת 2002 ועד הרשעתו האחרונה מבית משפט לתעבורה בירושלים מיום 11.9.17. בעברו הרשעות בתחום הרכוש, ניסיון לחבול בחומר נפץ, הפרות הוראה חוקית, עבירות כלפי שוטרים ועבירות אלימות. המבקש ריצה בעברו 6 מאסרים לתקופה מצטברת של 112 חודשים (9 שנים וארבעה חודשים). ממאסרו האחרון שוחרר המבקש בדצמבר 2018, כשנה עובר לעבירות המיוחסות בכתב האישום.

16. מתסקיר שירות המבחן עולה כי בשל נסיבות חייו הקשות נשר המבקש מלימודים בגיל צעיר, שוטט ברחובות, חבר לחברה שולית והשתמש באלכוהול וסמים מגיל קטנות צעיר. בניתוח מאפייני אישיותו והתנהלותו של המבקש לאורך השנים העריך שירות המבחן כי הסיכון מהמבקש להישנות התנהגות דומה בעתיד משמעותי. שירות המבחן הצביע על כי למבקש סף גירוי נמוך ונטייה לפעול באופן כוחני ואימפולסיבי לפתרון קשיים. לאורך השנים ניהל אורח חיים עברייני בשילוב עם התמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים וכי עתה קיימת עמימות באשר לשימושו בסמים ואלכוהול. עוד העריך השירות כי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם ממתן ומציב גבולות עבור המבקש וכי הוא לא בשל להליך טיפולי.

17. הערכת הסיכון של שירות המבחן מקובלת עליי.

הסיכון מהמבקש לביטחון הציבור, במכלול תחומים - ולא רק בתחום הרכוש הוא משמעותי.

18. באשר למערך הפיקוח שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים, ועתה רלוונטית לענייננו ההתרשמות מאמו של המבקש, הגב' מופידה עבדין, בת 78. השירות התרשם כי האם מתקשה להבין את תפקידה כמפקחת, ממזערת את דפוסיו העבריינים ונוטה לגוננות גבוהה כלפיו ולפיכך לא תוכל לפקח עליו באופן הולם.

19. כאמור, בדיון שהתקיים לפני ביום 29.3.20 התייצבו מפקחים שהוצעו לפיקוח על מבקש: אמו של המבקש, חברו, אחיינו ובת זוגו של אחיו. אמו של המבקש היא המפקחת המרכזית המוצעת לפיקוח על המבקש.

20. אומר כי התרשמת מאמו של המבקש כאישה לבבית שדואגת לבנה, מסורה לו וברצונה לסייע לו. עם זאת בכל הנוגע להצבת גבולות אפקטיביים, התרשמתי דומה לזו של שירות המבחן, בין היתר בשים לב לגילה המתקדם. לפיכך אף אני סבורה כי האם לא תוכל לפקח על המבקש באופן ראוי.

21. בכל הנוגע למערך הפיקוח הנוסף המוצע לא התרשמתי כי מדובר באנשים קרובים דיים למבקש, וספק בעיניי אם יוכלו לשאת על עצמם את הפיקוח עליו, ויתרה מכך אם מי מהם יכול להוות גורם מפחית סיכון מספיק ראוי למבקש במצבו. לא כל שכן נכונים הדברים משקיימת עמימות בנוגע לשימוש המבקש בסמים ואלכוהול והוא אינו בשל להליך טיפולי.

22. נזכיר כי מעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שהציעו באי כוח המבקש, הוא מעצר לכל דבר אלא שהוא מחייב מתן אמון במבקש בשילוב עם מערך פיקוח אנושי טוב. אומנם, לא פעם קיים קושי במערך פיקוח אנושי מוצע לנאשמים במעצר, ולא פעם בתי המשפט מסתפקים בפיקוח אנושי שאינו מיטבי. ואולם, בענייננו אני סבורה כי הפיקוח אינו מספק, אף לא באופן מינימאלי, ותוך דגש על עוצמת הסיכון של המבקש לביטחון הציבור.

23. נתתי דעתי לשאלת חיוניות מעצרו של המבקש ולסיכון הנשקף להידבקות בנגיף הקורונה בבית המעצר. כן נתתי דעתי לפסיקה שהגישו ב"כ המבקש בה מצאו בתי המשפט להורות על שחרור נאשמים ממעצר בעטיו של מצב החירום וכנדרש מתקנות שעת חירום (דיוני מעצרים), התש"ף - 2020. ואולם יש לזכור, כי המצב הקשה אליו נקלענו בשל מגפת הקורונה הוא שיקול נוסף שיש לקחת בחשבון, אך אין מדובר בשיקול בלעדי או מרכזי (בש"פ 2292/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.3.20)).

24. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לסיכון המשמעותי הנשקף מהמבקש ובהעדר מערך פיקוח אנושי הולם לא מצאתי לשנות מההחלטה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, אף לא במעצר באיזוק אלקטרוני.

אשר על כן, נדחית.

לבקשת באי כוח המבקש ובצוק העיתים ניתנה ההחלטה בהעדר הצדדים, והיא תשלח אליהם באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ט' ניסן תש"פ, 03 אפריל 2020.

